

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖਦੇ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਐਸਾ ਵੰਡਰ ਖਾਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਨਵੀਨਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਸਹਿਜ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਕਰੰਟ ਖਿੱਚਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਐਸੀ ਯਾਦ ਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਯਾਦ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਬੱਚੇ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ। ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਨਹੀਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਬਾਪ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ-ਇੱਕ ਗੱਲ ਬੜੀ ਅੱਛੀ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਉਹ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਦੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਪ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਨਾ ਬਾਪ, ਨਾ ਟੀਚਰ, ਨਾ ਗੁਰੂ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਂ ਕੋਈ ਬਾਪ ਹੈ, ਨਾ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਨਾ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹੀ ਵੰਡਰ ਖਾਕੇ ਐਸੇ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਓ ਗੋਡ ਫਾਦਰ... ਉਹ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਐਸਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਤਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਸੁਪਰੀਮ ਟੀਚਰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਯੋਗ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਫਾਦਰ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਮੇਟਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਥ ਕਰੋ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੋ। ਮੁੱਖ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਰਾ-ਭਰਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਰਾ-ਭਰਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਤਾਂ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਭਰਾ ਦੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋ ਗਏ। ਤਾਂ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਲਵਲੀ ਚਿਲਡਰਨ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੋ ਗਏ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸਦੈਵ ਸੰਪੂਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲਾਵਾਂ ਕਦੇ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਭ ਦੀਆਂ ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿਣਾ ਬੜਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੱਚਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਤੋਂ ਜੱਚਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ। ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ ਹਨ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਗਏ ਫਿਰ ਤਾਂ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ। ਡਰਾਮਾ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੀਏ।

ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਦੇਵਤਿਆਂ ਅਤੇ ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਾ ਅਸੁਰ ਹਾਂ, ਨਾ ਦੇਵਤਾ ਹਾਂ। ਹਾਲੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੇ। ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖੇਲ ਬੜਾ ਮਜ਼ੇ ਦਾ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਹੀ ਵੇਖਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਨਾ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਦੇਵਤੇ ਤਾਂ ਜਾਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਆਏ ਹੋ। ਜੇ ਖੁਦ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਵਾਰੀ ਡਰਾਮਾ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ, ਇਸਦਾ ਬੀਜ ਉਪਰ ਨੂੰ ਹੈ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਜਦੋਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਟੀਚਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਫਿਰ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਜਿਸ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਿੱਖਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਟੀਚਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਂ, ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਅਸੀਂ ਹਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵਤਾ... ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਬੀਜ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਜੜ੍ਹ ਬੀਜ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਚੇਤਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਝਾੜ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਵਰਾਇਟੀ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜ ਹਾਂ। ਹਨ ਤੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ, ਪਰ ਵਰਾਇਟੀ ਹਨ। ਇਕ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਫੀਚਰਜ਼ ਦੂਸਰੇ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਦੋ ਐਕਟਰਜ਼ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ। ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਐਕਟਰ ਹਾਂ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਡਾਂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਆਕੇ ਡਾਂਸ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਡਾਂਸ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਪਾਰਟ ਵਜਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚੌਜ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਵੇ ਕਿਸਤਰਾਂ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਰੂਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗਵਾਨ ਕਿਵੇਂ ਕਹੀਏ? ਉਹ ਤਾਂ ਸਤਯੁੱਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਿਸਾਬ ਵੀ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਣ-ਕੋਣ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਹਿਸਾਬ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਡੇਟੀ. ਘਰਾਣਾ ਜਰੂਰ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਜਨਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਾਰੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਡਿਫੀਕਲਟੀ ਹੈ- ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਹਸਦ(ਈਰਖਾ) ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਹਸਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮੁਰੀਦ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਵਜਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਟਾਈਮ ਦੀ ਟਿਕ-ਟਿਕ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ-ਕਿਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਭਗਤੀ ਛੱਡੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਥੇ ਵੀ ਚਲ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਨਾ ਇੱਧਰ ਦਾ, ਨਾ ਉੱਧਰ ਦਾ ਹੀ ਰਹੇ। ਕੋਈ ਕੰਮ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਮਨੁੱਖ ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਭਗਤੀ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਇਵੇਂ ਹੀ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਧਾਰਦੇ ਹਨ। ਅਰੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਰਲਡ ਡਰਾਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪੈੜੀ ਚੜ੍ਹੀ ਹੈ ਉਹ ਉਤਰਨੀ ਪਵੇ। ਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਚਿੰਤਨ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਸਬੰਧ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਦੁਰਗਤੀ। ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ।

ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਣ ਹੋ! ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਹ ਆਦਿ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਸਭ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਠੀਕ ਹੈ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਖਿਆਨਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਤੇ ਵੀ ਚੱਲਦੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋ। ਪਰ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਟਰੱਸਟੀਪਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਇੱਕ ਹੋ, ਕਰਦੇ ਦੂਜਾ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਚੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ, ਫਿਰ ਲੈ ਲਈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਮਮੱਤਵ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਅਸੀਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਹਾਂ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਬਿਗੈਰ ਅਸੀਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਚੱਲੋ! ਕਿੱਥੇ? ਘਰ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਈਏ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਭਗਤ ਚਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਸਤਯੁੱਗ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਵਰਗ ਤਾਂ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਰਕ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਤਯੁੱਗ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ

ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਆਫ ਵਰਲਡ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧੀ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਹ ਸਮਝਦੇ ਸੀ, ਉਹ ਰਾਂਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ:। ਕਿਸਨ ਤਾਂ ਕਹਿ ਨਾਂ ਸਕੇ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਰੱਥ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਹ ਰੱਥ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਲੋਨ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣਾ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ਕਿੱਦਾਂ! ਬਾਪ ਰੋਜ਼ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਸਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਈਏ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖੀਏ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੱਸੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ? ਗੰਗਾ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੇ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਨਬਜ਼ ਦੇਖੋ ਐਸਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਚਕ੍ਰਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ? ਸਮਝੋ ਬਰੋਬਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੇ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਹਿਸਟਰੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਕੁੱਲ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਉਹ ਫਿਰ ਨਿਕਲ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਕਾਰੀ ਝਾੜ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੀ ਸਮਝਦੇ। 7-8 ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ 1-2 ਹੀ ਨਿਕਲਣਗੇ ਜੋ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਜੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਫਾਨ ਘੱਟ ਆਉਣਗੇ। ਦਿਲ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਜਾਈਏ, ਜਾਕੈ ਸੁਣੀਏ। ਕਈ ਫਿਰ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਟਕ ਜਾਣਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਬਹੁਤ। ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਘੜੀ-ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਕੇ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਕਬਰਦਾਖਿਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਂਵਰੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਸੜ ਮਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਰੋੜਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਕੇ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚੱਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ! ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟਰ ਨਾਲ ਰਾਵਣ ਹਸ਼ਦ (ਈਰਖਾ) ਕਰੇ, ਵਿਘਨ ਪਾਵੇ, ਤੁਫਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਐਕਟਰ ਦਾ ਪਾਰਟ, ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

2. ਰਾਵਣ ਮਤ ਨਾਲ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਅਮਾਨਤ ਵਿੱਚ ਖਿਆਨਾਤ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਸਭ ਵਿੱਚੋਂ ਮਮੱਤਵ ਕੱਢ ਪੂਰਾ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਛਾਈ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਬੇਫ਼ਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਭਵ: ਸਦਾ ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਜੇ ਹੋਇਆ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ, ਅੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਛਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵੇਖੋ। ਲੇਕਿਨ ਬੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਛਾਈ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ, ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਵੀ ਆਪਣਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹ ਲਓ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਆਏ ਤਾਂ “ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ” ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਨਾ ਆਵੇ ਲੇਕਿਨ ਫੌਰਨ ਆਵੇ ਕਿ “ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ”। ਬੀਤ ਗਿਆ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ। ਜਿੱਥੇ ਚੰਗਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਦਾ ਬੇਫ਼ਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ ਬੇਫ਼ਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਗਾਰਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸਦਾ ਠੀਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।